

[Rager.]

sige, at man ikke inden for Udvalget og fra den højtærede Indenrigsministers Side har været betænkelig ved paa Henstillinger — jeg formoder, det har været fra Ribe Amt — at bibeholde Vardekredsen med ca. 27 600, Esbjergkredsen med ca. 36 700, Ribekredsen med ca. 22 800, Bækkekredsen med ca. 31 020 og Guldagerkredsen med ca. 30 000.

Nu er jeg ganske klar over, at med Hensyn til disse Forskelle kan jeg ikke paaberaabe mig hverken Esbjergkredsen eller Guldagerkredsen, for de er Kredse, hvor Befolkningstætheden er en anden end i Ribekredsen og i Bækkekredsen; men jeg mener, jeg maa have Lov til at sige, at Bækkekredsen og Ribekredsen er saa nær af samme Befolkningstæthed o. s. v. som muligt, og her har man altsaa tilladt Bibeholdelsen af en Forskel i Indbyggerantal, saadan at Ribekredsen har 22 800 og Bækkekredsen 31 000, altsaa en Forskel, der er netop af samme procentvise Størrelse som den vedrørende København.

Saa spørger jeg: Hvorfor kan det, som gøres i Ribekredsen, ikke ogsaa gøres for Københavns Vedkommende? Jeg indser ikke, at man ikke lige saa vel kan tillade en saadan Forskel i Kredsstørrelse i København som i Ribe. Jeg har uhyre megen Respekt for de eksakte Videnskaber, for Jura, for Statistik og for Matematik, men jeg har altid været klar over, naar jeg har beskæftiget mig med Matematikken, at den ikke egner sig til at løse alle Livets Problemer, der skal en Gang imellem ogsaa tages Hensyn til Psykologien, og det er denne Psykologi, jeg gerne vil have taget Hensyn til i København. Jeg beder derfor den højtærede Indenrigsminister, der sidder den den statistiske Vogter over Juraen inden for sit Ministerium, om at putte de nødvendige Draaber Psykologi i.

Endelig gør jeg opmærksom paa, at jeg forventer, at min Skitse bliver udarbejdet med nænsomme Hænder, og hvis man paa et eller andet Tidspunkt skulde mene, der var et eller andet, som man kunde tænke sig at ændre lidt ved, og vil værdiges at spørge mig, saa staar jeg til enhver Tid med Beredvillighed til Disposition, Dag som Nat, for denne Sag.

Gregersen: Gennemførelsen af den nye Grundlov betyder jo, at megen Forsyndelse imod den lige og almindelige Valgrets Princip bliver slettet. Naar Venstre ikke er særlig begejstret for den nye Grundlov, er det for saa vidt let at forstaa, som Venstre

med samme Stemmetal som i 1935, og skønt Rigsdagens Medlemstal gaar ned fra 225 til 210, maa aflevere 13 à 14 Mandater, som de har besiddet med Urette.

Vi anerkender det Fremskridt, der paa Valgrettens Omraade sker med den nye Grundlovs Vedtagelse. Vi anerkender ogsaa det Fremskridt, der er sket, fra Valglovsforslaget blev fremsat og til i Dag, og som ligeledes tilsikrer en mere retfærdig Fordeling af Mandaterne, vel at mærke for de Partier, der bliver repræsenteret her paa Rigsdagen.

Noget andet er Spørgsmaalet om dem, som man lukker ude. Med Hensyn til det Forhold synes vi, at den Valgløv, vi staar i Færd med at vedtage, er ringere end den gamle. Valgloven er strengere med Hensyn til Nydannelse. Vi har allerede ved første Behandling udtalt, at vi ansaa det for et Brud paa Ligeretsprincippet at forlange, at der nu skal 20 000 Underskrifter til for at anmelde et nyt Parti. Vi er gaaet imod, at Valglistenumre skal opføres, at der i det hele skal Attester til. Vi mener, det har været nok, som det hidtil har været, at Indenrigsministeren har udtaget Stikprøver for at kontrolere, om de, der skrev under paa Listerne, var Vælgere. Vi anser det ikke alene for uretfærdigt, men ogsaa for uklogt at indsætte den Slags indskrænkende Bestemmelser.

Naar vi derfor stemmer imod Valgloven, er det ikke ud fra de Principper, som Venstre lægger til Grund for at gaa imod. Vi gaar imod, fordi vi finder, at Valgloven er uretfærdig, hvorimod det ærede Medlem Hr. Krag ikke finder, at Valgloven er uretfærdig nok, han mener, at man skal vende tilbage til de gamle Enmandskredse, at man styrker Parlamentarismen ved, at et Parti kan faa et Flertal her i Tinget paa et Mindretal af Stemmer. Vi gaar imod, fordi Retfærdigheden ikke er ført til Bunds i Valglovsforslaget.

Victor Pürschel: Der er under denne Forhandling holdt en Tale fra konservativ Side, som indeholdt et Angreb paa mig — naturligvis uden at mit Navn blev nævnt. Folk, der ikke tør se deres Modstandere i Ansigtet, har jo i og for sig ikke noget Krav paa Svar; det er derfor heller ikke af Hensyn til denne Modstander, jeg svarer, men det er kun, fordi der i Offentligheden er en Interesse for disse Spørgsmaal, og fordi Tavshed fra min Side maaske kunde forstaaes som en Indrømmelse af Rigtigheden af det, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har anført over for mig i sin i enhver Hen-